

cis være et af den slags tiltag, som landets kommuner igen og igen advares imod.

Af den grund har jeg ikke ønsket at imødekomme det ønske, men har derimod været meget indstillet på at imødekomme det ønske, jeg har noteret fra flere kommuner, om med hensyn til en opgave, der er kommunal – og det er en kommunal opgave at drive børnetandplejen – at give et sæt frihedsgrader, der gør, at man kan afprøve forskellige måder at løse den kommunale opgave på, sådan at det med de vilkår, der gælder i den enkelte kommune, kan tilrettelægges mere fleksibelt, eventuelt billigere eller på en sådan måde, at det skaber større samlet tilfredshed i lokalsamfundet.

Der er jo det, der bl.a. skabes mulighed for her, hvis man i nogle udbudsmodeller kan kombinere hensynet til at fastholde en lokal, privat tandlægepraksis med at give et godt lokalt tandplejetilbud i kommunens regi.

Det er der, det giver mening at imødekomme et ønske om frihedsgrader, for det handler om at give frihed til at løse opgaver, der er kommunale. Det handler ikke om at give frihed til, at kommuner skal påtage sig nogle opgaver, som ikke er kommunale. Hvis man giver den frihed, skaber man i virkeligheden bare en ansporing til, at den offentlige sektor ekspanderer yderligere. Og vi er sådan set ikke i en situation, hvor der er det behov.

Jeg tror, den her diskussion falder lidt på kanten af dette lovforslag, men der har jo været tolerant mødeledelse, og debatten har jo, som den er skredet frem de sidste to timer og også på andre tidspunkter, været på kanten af, hvad lovforslaget egentlig handler om, så det går måske nok endda.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Ministeren må gerne have sit syn på samfundet, men det må vi andre vel også, og det kan godt være, at demokrati er meget besværligt, når man skal stå her i Folketinget og møde partier, som er meget uenige. Ikke alle partier gør som Kristeligt Folkeparti og siger, at de vil undlade at stemme. Vi er derimod faktisk imod forslaget og argumenterer også for, hvorfor vi er imod forslaget, og efterlyser svar hos ministeren på nogle af de spørgsmål, vi synes er vigtige at få svar på.

Så kan det godt være, at ministeren synes, at det er besværligt, og at det ikke kan sammenlignes med situationen på forsvarsområdet eller

andet, men det er bare ikke det, vi diskuterer her.

Jeg kan også forstå, at ministeren stiller nogle spørgsmål, som han efterfølgende ikke vil være med til at støtte et ændringsforslag om. Så det er lidt et spørgsmål om, hvem der stiller spørgsmål, som ikke er relevante.

Kl. 19.40

Jeg vil godt stille ministeren et spørgsmål: Hvorfor er dette forslag i modsætning til andre forslag, hvor man imødekommer de ældres behov, med egenbetaling? Hvorfor er forslaget generationskævt i modsætning til nogle af de andre tilbud, man har givet den ældre del af befolkningen, og som er gratis?

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg skal ikke blive ved med at forlænge debatten, men ministeren siger heroppefra, at det, kommunerne generelt ikke ønsker, er forslag, der er udgiftsdrivende. Det kunne måske være derfor, at kommunerne ønsker en større frihed til selv at tilrettelægge deres tandbehandling, hvad enten det drejer sig om børne-, unge- eller voksentandpleje.

Det er jo ingen hemmelighed, at kommunerne i dag betaler 300 mio. kr. i offentligt tilskud til tandbehandling uden rigtig at have nogen som helst snor i, hvad det er, de får for de penge. Det kan ministeren vel ikke afvise, så derfor kunne det jo godt være, hvis kommunen fik muligheden, at det ikke blev udgiftsdrivende, men besparende.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Til hr. Kamal Qureshi: Jeg har al den tålmodighed, der skal til. Det kan selvfølgelig være, jeg er afvigende fra andre, men jeg har det altså sådan, at hvis jeg hører et argument én gang, vil jeg normalt forstå det, og så bliver det jo ikke anderledes af, at jeg hører det 10 gange. Derfor skal jeg heller ikke besvare hr. Kamal Qureshi med at gentage, hvad jeg selv har sagt, fordi jeg tilføjer hr. Kamal Qureshi fuldstændig den samme egenskab, som jeg selv har.

Må jeg så sige til fru Lone Møller, at der er jo den store forskel, at voksentandplejen ikke er en kommunal kerneopgave. Det er sådan set en opgave, der løses i sygesikringens regi og dermed, kan man sige, er forankret i amtskommunerne.